

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 ft — kr.
Félévre 5 50
Negyedévre 2
Egy órára 1
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többeszer
hirdetések alkú szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyegdíj ma
den külön beiktatásért 30 kr.

A választási fuvardijak.

A kuriai bíraskodásról szóló törvénynek nincsen szerencsétlenebb része, — mint az, a mely a képviselőválasztásoknál a fuvardijakat a törvény által megengedett és alkotmányos költségek közé számítja.

A függetlenségi párt hosszasan küzdött a 8-ik szakasz ellen és egyáltalán azon elv ellen, hogy bármilyen költséget a választásoknál a törvény szentesítsen.

Küzdelmünket nem koronázta siker, de ezért a kérdésért, a parlamenti forradalom folytatására nem vállalkozhatunk; el kell tennünk azt, hogy hazafias aggodalmainkat semmibe sem vették és hogy érveléseinkre azzal választottak, hogy a költségek tényleg létezzenek és nem lévén kiküszöbölhető, jobb ennek határt szabni, mint tovább is tenni azt, hogy választásról választásra folyton növekedjék, és minden választás egy új lépést képezzen a politikai súlyedésnek posványos utjára.

Ki ne látná, hogy az ellenérv nem lehetett más, mint szofizma, a melylyel a többség konokul követelte az immorális szakaszt? És megdöbbentő tény az, hogy midőn az indulatok lecsillapultak, és mindenki higgadtan tekintett a megállapított tényekre, a többségből is igen sokan kinyilatkoztatták előttünk azt, hogy e kérdésben velünk egyetértenek.

Annál szomorubb tehát az a tény, hogy egy immorális intézkedést a többség nevében erőszakoltak bele abba a törvénybe, mely a választások tisztaságát előmozdítani volt hivatva; és mikor már benne volt, s a téves lépésen többé segíteni nem lehetett, akkor derült ki az igazság, mely szerint a többség tulajdonképen nem is követelte egyhangulag az immorális intézkedést.

Ámbár ez kiderült, nagyon csalódónak, a ki elhinné, hogy lehetséges volna a többségnek csak egy részét is rábirni arra, hogy velünk erre a kérdésre nézve kezdet fogjon, és követeljék azt, hogy egy novelláris törvénnyel a kuriai bíraskodás e szakasza eltöröltesse.

Négy szem közt igazat adnak nekünk, aggódva csóválják fejüket kivált azok, a kiknek költségét e szakasz alkalmazása okvetlenül növelni fogja, de véleményük bátorsága nem terjed addig, hogy elhallgattassa bennük a pártfegyelem parancsoló szavát.

Végtelenül sajnós tény az, mely végig húzódik hazánk történelmének elmúlt századán is, hogy azoknak táborában, a kik a haza jogaiból engedni voltak hajlandók, mindig meg volt az összetartás; azoknak táborában pedig, a kik a haza jogait védik, sohasem volt meg.

Érdekes áttekinteni a vármegyei fuvardijszabályrendeletek táblázatát. A felfogások eltéréseinek oly tömkelege tudul ebben szemünk elé, hogy megdöb-

benünk a felett, hogy mikép értelmezték a vármegyék az 1899: XV. t.-cz. 8-ik §-át!

Volt olyan megye, mint például Torontál, ahol a fuvardijak 6 és 38 korona közt váltakoznak fuvaronkint és meg sem lett állapítva, hogy a szállítandó választók minimális száma mennyi legyen; úgy, hogy egy választó bele ülhett volna e vármegye fogalma szerint egy kocsiba és vitethette volna magát például 38 koronaért.

Némely vármegyékben, mint Bács-Bodrog, Berög, Besztercze-Naszód, Brassó, Kolozs, Krassó Szörény, Liptó, Pest-Pilis, Temes, meg lett állapítva az e föfogi kényszer; másokban nem.

Volt olyan megye, mint például Baranya, Fogaras, Háromszék, Heves, Komárom stb., ahol egyenesen személynkint állapított meg a fuvardij.

Mint a hogy az Egyetértés már közölte, a belügyminiszter most egy körrendeletet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz, a fuvardijak egyöntetű megállapítása tárgyában.

E körrendelet több helyes megszorítást tartalmaz és magán hordja annak a törekvésnek a nyomát, hogy iparkodik a kormány a minimumra szállítani le a kárt, melyet e 8-ik §. fog okozni; és erőlködik abban az irányban, hogy a választások némi tisztulását, melyet a kuriai bíraskodásról szóló törvény hatása alatt remélni lehet, ne mételezze meg a szerencsétlen szakasz, a mely

Rosz éjszaka.

Leszállott az éj.
Bus lelkem ne félj,
Ha oly mély a csend és minden pihen.
Nincsen semmi nesz;
Tán te is pihensz
Máskor oly zajos, nyugtalan szívom.

Nézek szerte-szét,
De csak mély setét
Van körültem és csend, meg nyugalom.
Nyugtót ez nem ad
És bus arczomat
Egyre nyugtalan, párnámba dugom.

Nem bírom ki azt!
Ujra felriaszt
Egy-egy szomorú bántó gondolat,
Nézek szertesztét
Jött ez a sötét
Mint tőprengeni, rejtve arczomat.

Zárva a redőny,
Egy sugár se jön
Valami kicsiny kis nyíláson át.
Sejtő félelem
Virraszt csak velem
És elküldi a rémek táborát,

Körül rajzanak
Mind oly rut alak
És susognak oly rémes dolgokat,
Hogy szívem alél
És remegve fél,
S fejemre huzom a paplanomat.

Oh mint szenvedek,
Félek, remegek!
Jövel, oh jövel szép hajnali fény!
Küld be sugarad,
Az ablak átatt
Tűnjön el hamar a sok éji rém!

Itt vagy végre hát!
Látom a sugárt!
Tiszta onyhe fény szűrődik be ott . . .
Illattal tele
Tavaszi reggele
Oh köszöntelek, oh Isten hozott!

Krúszelyi Erzsike.

A beteg Alézia.

(Mese a huszadik századból.)

Írta: **Szomaházy István.**

— Lássá, — szölt a színház igazgatója, miközben előékenyen a vendége szájába du-

gott egyet a központi dohánycsarnok gummi: csövei közül, — lássa, mi mégis csak nagyobb urak vagyunk valamivel, mint szegény mult századbeli kollegáink. Ha meggondolom, hogy a szerencsétlenek még mindent emberi erővel végeztek, s a villamoságot alig használták ki egyébre, mint a közúti vasut, a telefon és a világítás céljaira, mindig őszinte nevetésem támad. Piáne, ha a véres háboruk is eszembe jutnak, amikkel az elégedetlen primadonnák a direktorok életét megrövidítették! Vallja be, hogy mi mégis különb korokban élünk!

— Ez már igaz! — mondta a látogató nevetve, miközben jóízűen kiadta a ***-os cognacot, a mi a direktor egy gombnyomására előtte termelt.

— Egyébként minek köszönhetem a szerencsét drága Mester? — kérdezte az igazgató udvariasan.

A fiatal ember, a kit a színház feje ily kitüntető czímmel illetett, nem volt más, mint a hirneves Kürt mester, a Holdhegyek című nagy operett szerzője. Az operett Budapestten kerü t először színre, majd később — miután előbb telefonon az egész előadást végighallgatták — a newyorki Telepatikus Színház-nak is állandó kasszadarabjává lett. A darabnak ugy amerikai, mint európai előadását maga a komponista vezette, dőlgozószo-

épen annak a foltnak a megörökítését biztosítja, a mely talán legpiszkosabb volt: a pénz hatalmának foltját, amelylyel a választók lelkiismeretét megvásárolták.

Igenis, elismerem, a körrendeleten meglátszik az említett iparkodás. Ez az iparkodás arra a szándékra mutat, hogy csakugyan kívánják a választások tisztaságát; de annál érthetlenebb az a makacsság, amelylyel a kormány visszautasítja azt az e-zmét, hogy beözöszsék a községenkénti titkos szavazás.

Alig néhány nap előtt szavazták le újra ezt az indítványomat a képviselőházban, még pedig nem azért, mert helytelennek találták, sőt a miniszterelnök megfontolandónak nyilvánította, — majd mikor a választási törvény általánosan revideáltatik. A leszavaztatás látható oka az volt, hogy a kuriai bírásokról szóló törvény még új; eddig alkalom sem volt a gyakorlatban ezt a törvényt alkalmazni; ne iparkodjunk tehát már is javítani vagy megváltoztatni azt.

Furcsa érv volt ez; mintha arra ítelt volna a végzet, hogy olyan ügyben, mely kizárólag a mi nemzeti elhatározásunktól függ, álljunk ki előbb a rosszat, és csak utána térjünk át a jóra.

Eszembe jut Ovidiusnak egy mondása: Video meliora proboque, deteriora sequor: látom, hogy mi a jobb, — helyeslem is, és mégis a rosszabb uton járok.

Milyen véleménynyel lennénk egy magánember felől, a kinek cselekedeteire Ovidius e mondása ráillenék? E vélemény nem lenne bizelgő. Milyen lehet tehát véleményünk a többség makacs

ragaszkodásáról olyan ügyben, a mely a haza ügye és nem a többség tagjainak magánügye? A magánügyén csinálhat magának annyi kárt, amennyi neki tetszik, legfeljebb gyámság alá helyezik, ha anyagilag károsítja önmagát, vagy kényszerzubbonyt huznak rá, ha testében tesz kárt. De a többséget ily módon ártalmatlanná tenni nem lehet és csak hazafiúságra lehet hivatkozni. — — — Hej, de sokszor volt már e hivatkozás a pusztában elhangzó szó!

Kossuth Ferencz.

Debreczen, április 9.

A közös költségvetés. Bécsben befejezték a közös miniszteri tanácskozást, a magyar miniszterek már vissza is tértek Budapestre. Hogy mennyire sikerült redukálni a hadügyi követeléseket, arról pozitív jelentés még nincs; egy hír szerint — mely azonban meg megerősítésre szorul — a jövő évi közös kiadások 174 millió frtot tesznek ki, a növekedés tehát 3 millió frt. A félhivatalos Bud. Tud. szerint az 1901. évi közös költségvetési előirányzat ügyében már megtörtént megállapodásoknak csupán reáuszummálására vonatkozott. A költségvetési előirányzatot véglegesen megállapították, úgy hogy ezáltal az ő felsége elnöklésével tartatni szokott záróülés elmaradhatott. Széll Kálmán és Lukács László megbeszélést folytattak Böhm-Bawerk pénzügyminiszterrel a tolyó ügyekről, aztán visszautaztak Bpestre.

Az új ágyuk. A hadügyminisztérium megbízásából tudvalevőleg már régebben folytak a bécsi fegyvergyárban az új ágyukra vonatkozó kísérletek és tanulmányok. A dolog most már annyira haladt, hogy végképpen megállapodtak egy gyorstüzelő hegyi ágyu mintájában s ezt elfogadták. Lehetőleg gyorsan el fognak készíteni egy ilyen gyorstüzelő hegyi üteget, hogy ezt még az ideai hadgyakorlatokon kipróbálhassák. — Az új tábori ágyukra vonatkozólag még nincs megállapodás, de az ezekre vonatkozó kísérletek is már

annyira haladtak, hogy legrövidebb idő alatt megöröstenhették a döntést.

A delegációk összehívása. — Bár a közös miniszteri tanácskozás már megállapodtak abban, hogy a delegációkat május 12-ére hívják össze, az egybehívó királyi leirat mégis csak e hónap végén fog megjelenni. Ennek oka, hogy a magyar képviselőház is csak e hónap vége felé kezd meg ismét tanácskozásait.

A közigazgatás reformja. A Pol. Ért. című könyvben jelent: A közigazgatás átalakítása egyelőre meg mindig az akadémikus természetű akció keretében mozog. Ilyen jellegű van a belügyminisztériumban önállóan működő kodifikációs osztály munkálkodásának is, a melylyel semminemű összekötetésben nincs a városoknak s különösen legközelebbi Győr városának akciója. A városok akciója azon az alapon nyugszik, amelyet Fascho-Moys min. tónésnöknek pár év előtt készült elaborátuma szolgáltatott.

Széchenyi István halálának évfordulója.

Negyven évvel ezelőtt, az 1860. április hetedikéről nyolczadikára virradó éjszakán a döblingi örültek hazában eldördült egy lövés — és a legnagyobb magyar szíve végső dobant.

Az osztrák császárvárosban április nyolczadikán — husvét vasárnapja volt, a föltámadás ünnepe — már kora reggel szárnyra kelt a hír, melyet csakhamar megerősített a döblingi elmegyógyító intézet igazgatója, dr. Görden, akihez Bécsből sokan fordultak felvilágosításért. Gróf Széchenyi Istvánon már körülbelül egy hete észrevették, hogy mindjobban elkomorult, egyre kevesebbet beszélt és kedvetlenül fogadja legjobb barátainak a látogatásait. Jósika Samuelnek, Széchenyi testilelki barátjának halála egészen megöröszte a hatvankilenc éves aggastyánt. Halála előtt öt napon át alig evett valamit, sok órájával, melyet naponként maga szokott felhuzni és galambjaival, melyeket kezéből étetett, már nem törődött. Szombaton delelőtt, az öngyilkosságot megelőző napon, meglátogatta gróf Zichy Henrik és megdöbbenő lelki állapotban találta. Szombaton este sokáig sakkozott Bécs-

bájában ügyes kézzel játszva a különböző gombokon, a melyek a newyorki és budapesti villamos zenekart szabályozták.

— Hogy miért jöttem? — szólott a komponista élénken. — Mindössze csak egy nevetésem semmiért, a mit öt perc alatt elintézhetünk. Tegnap este, a szalonomban téázva, a villamos messzeletén egy láttam, hogy Aléziának kitörött egy darabka a felső ajkából. Az ilyesmi, mint ön, kedves padrone jól tudja, meglehetősen rontja a közönség illuzióját. Ha tehát a műszaki főnöknek nincs egyéb dolga . . .

— Teringettét, hát persze, hogy rendelkezésre áll! Mindjárt intézkedem, hogy a primadonnát felhozzak a kellekárból. Különben nem csoda, hisz épp az ezerkétszázadik előadást hirdettük ma reggel a telefonos ujságban.

Mig az igazgató a műszaki igazgatónak csöngtetett, a zeneszerző elégtelen bólogatott:

— Alézia kisasszony bizony teljes joggal megkivánhatja, már, hogy némiképpen kitartozzák . . . Négy éven át szünet nélkül játszani: ez hitemre mondom nem bolondság . . . Még a gép-kisasszonyka aczéllüllői is megérezhetik . . . És ha jól megy a dolog nem igen állunk meg a kétezredik előadásig . . .

— Mit csinált volna a darabjával a régi világban? — kérdezte az igazgató mosolyogva. — Tudja abban a világban mikor még élő lányok játszottak az operettekben és a színművekben. Akkor bezzeg már a huszontötödik előadás után berekedt, vagy fölmondott a primadonna . . .

A zeneszerző komikusan ijedt mozdula-

tot tett; az igazgató pedig elgondolkodva folytatta:

— Ha most a mult századbeli kollégáim közzül föltámadna valamelyik, ugyancsak tágra nyitná a szemét, ha Gemmát meg Aléziát meglátná . . . A művész, akit egy apró ezüst kulccsal huz föl előadás előtt a forendező . . . Mint sóhajtozna a szegény ember akit a primadonnakkal való harcok időnek előtte a sirba juttattak. Képeje drága mester, hogy ön helyett egy ilyen boldogtalan elődóm ül a karosszékben, s én a „Hetedik dimenzióhoz“ címzett színház igazgatója, egyszerűen így szólok hggzá: „Szegény kartárs, hát ön fehér furtjeit csakugyan a szeszelyes művésznőknek köszönhetette? A primadonnáknak, akik idegrendszerét földülták? Lám mi valamivel okosabban csináljuk: a művésznőknek most csak villamos kópiái tánczolnak és énekelnek a színpadon. A dolog egyszerűbb, mint ön gondolja: a színház starjai odahaza lustálkodnak a hálószobájukban, a másolatok pedig egetverő sikareket aratnak ez idő alatt a színpadon. Hala a technika művmányainak, jó pénzért a legbájosabb művésznőket is megkaphatjuk sikerült automata másolatban. A művész né betanulja a szerepet, aztán beleénekel az automata fonográfjába. Mi kell több? Az automata épp oly gemmalis, mint az eredeti, aki ezalatt odahaza a gyermekait mosdatja. Épp úgy énekel, épp úgy táncol, épp úgy beszél sőt a külső megjelenése is a csatóságig hasonlít hozzá. Mindössze csak egy dologban különbözik tőle: hogy nera reked be, nem mondhatja le az előadást, nem rivalizál a második primadonnával. Gemma és Alézia hideg nyugalommal állanak egymás mellett a kellekéstár sötétjében.“

Mikor az igazgató یداig ért a beszédjében, a műszaki főnök, egy szigorú ábrázatu férfi, tiszteletteljes hajlongás közepette a szobába lépett. Domokos mester nem igen volt bőbeszédű ember, s így csak a szemöldöke egy csekély rándításával kérdezte az igazgatótól hogy miért hivatta.

— Domokos mester, — mondta az igazgató barátságosan — úgy hallom, hogy Aléziával baj esett . . . A felső ajkából le van törve egy jókora darab . . . Az előadás előtt még több időnk van másfélóránál, s így kényelmesen meggyógyíthatjuk a sérült helyet . . .

A műszaki főnök aggodalmasan vakarta meg a feje bubját, aztán rosszkedvűen dörmögte:

— A felső ajka: az még hagyján! De nagyobb baj is van, mint az igazgató ur hiszi: az x-csavar is kiesett az Alézia torkából. Vagyis: éppen az a csavar, amivel a felső részterekben csodát művel. Ha nem csatlódom, egy elbocsátott színpadi munkás lopta ki bosszúból az x-csavart . . .

— Nos, nos, nos, nos? — kiáltotta a direktor izgatottan.

— Másfél óra alatt nincs az istenteremtése, a ki egy új x-csavart készíthetne . . . Hiszen ez, tudvalevőleg a legnehezebb munka. Aléziát ma lehetetlenleg színpadra vinni: a „Holdhegyek“-nek épp a felső regiszterekben vannak a legrbrilliansabb részletei . . . És há nem akarjuk, hogy a közönség kifütyöljön bennünket.

— Csak nem marad el e miatt az egész előadás? — szólott közbe a komponista ijedten.

Az igazgató, aki a Domokos mester szá-

KÜLFÖLD.

ben lakó titkárával, Kissel és ezt a jó sakkot a legtöbb játékban megverte. Tizedfél óra-kor a titkár elbucszott a gróftól, tíz óratájt az intézeti felügyelők is jó éjszakát kívántak neki. Széchenyi egyedül maradt öt szobás lakasában. Tizenkét óráig még halottak, ahogy ide-oda járkált, aztán csend lett. Másnap reggel félóra hosszat zörgettek a felügyelők az ajtaján s mikor ki nem nyitotta feltörték. A harmadik szobában ott találták a nagy hazafi szétzúzott aggyal, kedves karszékeben, mellette bevett a döbön egy rövidcsövű, tágnylású pisztoly.

A gyászír Bécsből táviratban már vasárnap d. e. Pestre érkezett, ahonnan villamgyorsasággal terjedt el szerte az országban. Hatása szinte leirhatatlan volt. Arany János halhatatlan tolla a Széchenyi emlékezetét dicsőítő ódában fogalmat ad arról az iszonyatos rémület-ről, melyet ez az önnön hangjától visszadöbentő hír keltett. Az egész ország népe four, polgár, paraszt, szinte lerokkadt annak a gondolatnak terhetől, hogy gróf Széchenyi István nincs többé.

A nagy halott tetemét a döblingi plébánia templomban április 10-ikén szentelték be 50-60 four jelenlétében és még aznap elvittek Nagy-Czeckre, a családi sírboltba, ahol április 12-ikén adtak meg a halottnak a végső tisztességet.

Aközben az ország gyásza külsőképpen is impozáns módon megnyilvánult. A Magyar Tudományos Akadémia, Széchenyi alkotása, már április 10-én rendkívüli összes ülést tartott, melyen megállapították, hogy az Akadémia mily módon adjon kifejezést részvetenek és fájdalomnak. Az ország városai sorra tartottak gyászünnepeket, a főváros pedig hatalmas gyászistentiszteletet rendezett, melyen Magyarország hercege, Szécsényi János tartotta az rekviemet a nemzet halottja fölött. Szomorú idők voltak e napok, mert egy Széchenyit gyászolt az ország, de az abszolutizmus bilincét viselő, már-már elterpedt nemzet gyászában anyai hit és erő nyilvánult meg, hogy Jókai Mór, a gyász egyik ékes tollu kronikása joggal írhatta:

— Széchenyi még halálával is életet költött nemzetében!

vaira eleintén maga is megrémült, most jókedvűen ült a komponista vállára.

— Hogy az előadás elmarad? O jó! Nem éünk edes barátom a mult században! A primadonnát holnap kora reggel a javító műhelybe küldjük, ma pedig a szöke Gemmát hozzuk ki egyszerűen a kelles hazból. Ha a sötét-haju Alézia ily váratlanul beteget jelent, a szöke Gemma mindig itt van, hogy a zavarból kimeentsen hennünket.

— Hat Gemma is... tudja... a szerepet? — fuldokolta a megdöbben zeneszerző.

— Tudja-e? Persze, hogy tudja. Epp olyan fonográf rejtőzik benne, hogy mint a gyöngékedő Aléziában. Van jó dolgunk, hogy minden operettből két különböző lemezt készítettünk.

A komponista hallhatólag föllégett, az igazgató pedig harsányul kiáltotta:

— Hopplá, ki kell hát hozni Gemma kisasszonyt! Ma övé legyen a siker és a dicsőség!

Domokos mester sietve távozott: s pár perc múlva homályos szinpadon állott az aranyhaju primadonna. A szolgák vigyázva törölték le a port arczáról és ruhájáról, az igazgató pedig, akit a komponista nyomon követett a szinpadra, kedveskedve megcsipkedte a művésznő rózsaszínű viasz-abrázatát.

— Hehehe... kicsi művésznő... üdvözlöm önt! — mondotta enyelgő hangon az igazgató.

Domokos mester most elővette az ezüst kulcsot és ovatosan felhuzta vele a primadonnát. De mi történt? A szöke Gemma, a kinek most a gracióz belépőjét kellett volna — tánczlépések kíséretében elgügyögni

Török birodalom. A szultán Vilmos császár köszönő táviratáért ugyancsak táviratilag mondott köszönetet és egyttal közölte a császárral Ghazi Osman basának, két veje atyjának és a nagy hadvezérnek halálát. A szultán elrendelte, hogy Osman basa sírján mauzoleumot állítsanak. A brüsszeli merénylet alkalmából a szultán táviratilag üdvözölte a velszi herceget. A tegnapi szelamlik után a szultán kihallgatáson fogadta az orosz nagykövetet.

Riza basa hadosztály tábornok vezetése alatt a napokban bizottság megy Nemetországba, hogy a Krupp-féle gyárban tanulmányozza a gyorstüzelő ágyuk legújabb javításait. Visszatérésük után a szultán véglegesen megrendelék a régióta terbe vett 16 próba-üteg (96 db) gyorstüzelő ágyut a drinápolyi és szaloniki hadtestek számára.

Oroszország és Korea. Szöulból jelentik, hogy Oroszország és Korea között olyan megegyezés jött létre, amely szerint Oroszország lemond arról a szándékáról, hogy Quelpart szigeten kikötőt szerezzen, viszont Korea megígéri, hogy más hatalmasságnak sem ad kikötőt azon a szigeten.

A háború.

Az angolokat a leghidegebb vérű s legkevesebbé izgatható embereknek tartották ez előtt úgy hogy faji jellegét fejezték ki ezzel: „angol hideg ver.” És a bur háború folyamán mintha kicsérítették volna; túl hiszekény, túl izgékony; elhisi t. i. délafrikai hadvezetőinek nagyító jelentéseit az előnyökről; kicsinyítő jelentéseit a hátrányokról, melyekbe az angol sereg jutott a az előnyök felett fellángol, tombol s elbizakodik istenit a hadvezért, mint egy francia vagy olasz; a hátrányok felett a másik tulajdonságba csap át, majdnem kétségbeesik és kárhoztatja a hadvezetést.

Ennek a fordulatanak voltunk már tanúi Robert felvonulása előtt, az erőfeszítések dacára is folytonos vereség felett, azon tulajdonságunk, amelyet mintha a burok vitészege s füg-

szótalánul, azt lehetne mondani haragosan nézett az előtte álló csoportra. Edes, kényeskedő hangok helyett csak az ezüstkulcs kíséretes nyikorgása hallatszott. Domokos mester megrázta az automatát, melynek szemei — a körülállóknak legalább úgy rémlett — most mintha hiszterikusus fenyben égtek volna.

— Mi történt? — kérdezte az igazgató sápadtan.

A műszaki főnök körütapogatta az automatát.

— A gépezet berozsdásodott a nedves raktárban. Ugy berozsdásodott, hogy most nincs ember, aki segíthetne rajta. Ebből bizony aligha lesz ma énekes halott.

Eszerint? — dadogta a zeneszerző.

— Eszerint hát gyorsan meg kell változtatni az előadást.

Mindnyájan hallgatva álltak körül a szinpadra mosolygó primadonnát, a szinpadra hideg esti homály borult, a direktor pedig, a ki maga is rémülten meredt maga elé egy darabig, végre dühötől toporzékolvá rázta meg az aranyhaju művésznőt.

— Oh nyomorult, nyomorult, kiáltotta, te is csak oly szeszélyes vagy, mint a többi asszony. Primadonna vagy, gógós primadonna, habár ver nem is folyik az ereidben. Derogá, hogy csak a híres Alézia után következél, hogy csak őt, a népszerűt pótolod!... Meg hideg aczélrugóid közt is asszonyi hiúság lakozik, még szalma-agyvelődben is az a gondolat motoszkál, hogy egy szegény ember érvét meg rövidítsed... Rajtunk, akik a te mosolygásodból élünk, még a technika csodái se segíthetnek...

getlenségök megvédésére fenkölt elzántságuknak nem is volna mit: mindent csak egy edül — angol hadvezetés hibás voltának tulajdonítottak: azután a burok hátrálásait, pozícióik elhagyását egészen Roberts felvonulási taktikájában megbizonyított laugesze istenítésere írtak s az angol diadal, Oranje elfoglalása után mindjárt következő Transzvál végelfoglalását oly bevégzettnek tekintették, hogy már azt sem titkolták, miként fogják berendezni a meghódított tartományokat, mint a délafrikai egyedül lehető angol birodalom beolvastott részeit. Azután új verzió: a burok is bevégezvén a Roberts felvonulása által adott viszonyokhoz képest új terv szerint berendezkedésüket, hogy még ugyan a guerilla háború természete szerint az angol hadsereg minden oldalról való érzékeny csipkedésével, de mégis már sikeres akcióba mentek át, Roberts ellenben mintegy nagy kolossz, majdnem tehetetlenül áll: azonnai átcsaptak angoljaink a pesszimisztikus tulajdonságba,

Igen! Roberts bérkoszoruját ismét szakgadják a burok. A híres tábornok, aki már tömérdek csatában vett részt, de a kit még nem vert meg ellenség, most már harmadszor vereséget szenvedett a buroktól. Nem ugyan ő maga, de alvezérei, a kik az ő közvetlen parancsnoksága alatt állanak s a kik az ő tervé szerint hadakoznak. Először Brandford mellett verték meg a burok Roberts elővédjét azután Koornspruit mellett szétverték a keleti szárnyat s most mult héten délen Bloemfontein alatt alig 20-25 angol mértföldnyire elfogták öt századát.

Roberts bármire küld csapatokat, ezek mindenütt burokkal találják szemben magukat s a hol nem is sejtik, ott támadnak rájuk a burok. A legutóbbi vereség híre Londonban nagy meglepetést kelt s a pesszimisztikusabb következtetésekre ad alkalmat. Mikor a bloemfonteini vízművek mellett a burok elfogták Broadwood ezredes csapatát, kiméltelen szemrehányással illették Robertset, hogy az ő közvetlen közelében ilyen dolog megtörténhetett; még nagyobb lesz most az elkeseredés, hogy egy bur sereg akadálytalanul megkerülhette délről a nagy angol sereget s eljutott a fokföldi vasutig s Bethanie állomás mellett nagyobb harc nélkül elfoghatott 5 angol századot. Mire Roberts a dolgról értesült s segítséget küldött Bethanieba, a burok folyóakkal már kívül voltak a szemhatáron.

Igy tettek a burok Koornspruitnál is s így tesznek mindenütt, folyton nyugtalanítva az angol sereget. Roberts előkészületeket tett már az előnyomulásra. Összes tábornokait magához rendelte, de a hátában és szárnyában fenyegető bur csapatok miatt nem tud előremenni. A hatalmas angol sereg és a burok helyzete hasonlít a bikaviadalhoz. A köröskörül álló apró bur csapatok folytonosan csipkedik, szurkálják s az elkeseredésig bosszantják a nagy angol sereget, mint a pikadorok a bikát; így fog ez menni mindaddig, míg a nagy angol sereg, mint egy felbőszült bika neki ront az előtte álló nagyobb bur seregek, a toreadornak és vagy ez szurja le a bikát, vagy a bika döfi őt át a szarvával. A burok azonban sokáig nem fogják engedni, hogy a toreador kilépjen a porondra és a bikával szembeszálljon, hanem mint pikadorok végig kísérik s végig bosszantják ezentúl is az esetleg előnyomuló angol sereget addig a helyig, a melyet maguk választanak a toreador állásául.

Réddersburgnál történt újabb vereségük az angoloknak.

London, apr. 7.

Az öt angol század elfogásáról még eddig egyetlen magántávirat sem érkezett. Sokan azt hiszik, hogy a kormány attól fél, hogy a nemzet megtudhatná az egész valót, melyet most meg titkolni igyekezzenek. A lapok csak sejtésre vannak utalva s izgatottan kutatják annak az okát, hogy miért kapitulálnak ily nagy csapatostek oly rövid ellenállás után holott a segítő csapatok a tőszomszédságukban vannak?

A Times azt kérdezi, hogy miért nem sánczolják el magukat az angolok, ahogyan a burok teszik? A Morning Post azt a félelmét fejezi ki, hogy a reddersburgi katasztrófa a legnagyobb volt a mely az angolokat érte. A Daily Choice azt írja, hogy Roberts rossz jelentéseiből megtanulta, hogy a szerencsétlenségnek mindig csak a felét szokta bevallani s így attól tartanak, hogy a reddersburgi katasztrófa sokkal nagyobb volt, mint a milyennek Roberts távirata sejteti.

London, apr. 7.

Roberts lord jelenti Bloemfonteinből tegnapi kelettel: Az angolok vesztesége Riddersburgnál a következő volt: két tiszt és nyolcz katona elesett, két tiszt és 33 katona megsebesült, 8 tiszt és a többi legénység fogásba került. Az ellenség hadereje állítólag 3200 emberből és öt ágyuból állott. Az angol csapat 177 főnyi lovasított gyalogságból és 424 főnyi gyalogságból állott.

London, apr. 7.

A ma érkezett hírek azt mutatják, hogy a burok komolyan foglalkoznak a Bloemfontein megátámadásával a kitervevel. A városból délkelet felől tizenkétezer főnél nagyobb bur sereg, közeledik a város felé.

London, apr. 7.

Roberts tábornagy, ki már most mindenél bőségesen el van látva, ami a hadviseléshez szükséges, a legközelebbi napokban megkezdte az előrenyomulást. Csak az okoz nehézséget, hogy a Bloemfonteinbe vívó vasut egyvágányú s nincs elég kocsija.

Azonban a buroknak az angolokat fenyegető sikereik ellenébe is áll egy nagy veszteség jelentő tudósítás. Ez a veszteség nem harctéri megverés, vagy nagy kapitulációban áll, hanem egy, majdnem pótolhatatlan szakember elesetében.

London, apr. 6.

Roberts marsall Methuen tábornoknak következő táviratát továbbította ide: Körülvettem ma Villebois Mareuil tábornokot és egy bur csapatot. Egyetlen bur sem menekülhetett. Villebois és 7 bur elesett. 8 megsebesült, 54 fogságba került.

A mi részünkről 4-en estek el és 7-en megsebesültek.

Páris, apr. 7.

Azok az emberek, kik ismerték Villebois ezredet, azon való csudálkozásukat fejezik ki, hogy az ezredes nem lett már előbb vakmerőségének áldozata, mert örökösen a legnagyobb veszedelmeknek tette ki magát.

Csak három napja annak, hogy lelkesítő manifesztumot intézett a francia légiohoz. — Apja, öccse, nőtestvére és fiatal leánya itt: él s öccse azzal a kezelemmel akar az angol kormányhoz fordulni, hogy engedje meg neki, hogy a halottat Franciaországba szállíthassa, ahol ünnepesen fogja eltemetni.

Villebois még csak ötvenkét éves volt s halála egész Párisban nagy mozgalmat keltett. Sokan azt hiszik, hogy gróf Villebois Franciaországba való visszaérkezése után az az ember lett volna, kit a nacionalisták és a monarkisták már oly régóta keresnek.

Ezek a körök most Villebois halála következtében azt a hírt terjesztik, hogy a rendelkezési állapotba helyezett Negrier tábornok felőljánlotta szolgálatát a buroknak. Az elesett ezredes öccse, gróf Villebois volt monarkista képviselő, az ezredes leányával kíméletesen igyekezett tudatni a halálhírt s így szólott hozzá:

— Atyád fogságba esett.

A leány erre nyomban így válaszolt:

— Ó nem, atyám meghalt!

Portugália és a háború.

Páris, április 7.

George Berry képviselő közölte Delcassé külügyminiszterrel, hogy höfön interpellációt intéz hozzá a Portugália által angol csapatoknak és hadieszközöknek Beirából Umtaliba való szállítására adott engedély tárgyában.

London, április 7.

Leyds transzváli ügyvivő Napolyba utazott, ahol kedden fog találkozni azzal a

transzváli ügyvivővel, a mely a béke közvetítése végett föl fogja keresni az európai kormányokat.

Harcok Afrikában.

Afrikának nemcsak déli részében foly a háború hanem vallási villongások következtében márczius 29-én Digidá-Ogadennél is csatára került a dolog. A harcban a horrari keresztény kormányzó győzött. 2000 mozlim halva maradt a csatateren. Menelik király nyolczezer lovas küldött a kereszténynek segítségére.

HIREK.

Szipidó.

Tacskó gyerek, aig tizenhat évvel Rajongó szive, szinig teli névvel, Ily fiatal s mar is gonosztevő: Az angol trón örökösére lő. Elszörnyed a világ és felkiált: Ki kell pusztítani az anarchiat. Véged noked bolondos Szipidó, Számadra már faragva bitó.

Minő veszélynek rémes fellege Viharza rád Welsz büszke hercege, S ti szép reményű nymphák és szalonkák, Pezsgőzömböbe fuldokló tivornyak, Bacarat-bankok s más játéktekerek, A mik főhőse a vén-princcz gyerek: Mind zengjetelek felé öröm-hozsánát; Nem érte baj a trón nagy bonvivant-ját.

A herczeg él, vár rá a büszke trón, És foly a harc dicscen, hódítón; Angol hajók hasogatják a tengert, Angol hadak villogtadják a fegyvert, Elnyomni minden jámbor, gyöngé népet, Leigázni minden gazdag vidéket, Mint öldöklő zsvany a gazdag urra: Ugy törték rá most is az árva burra.

S hol medret az ér szín aranyban ás: Most vérfolyót araszt a gyilkolás. Irtja a burrt a kapzsi hódító... Állj seregébe balga Szipidó. Ne rajongásból süsd el fegyvered: Pénzért, kincsért, s jutalmad elnyered: S ha zsebeloi, gyilkolni tudsz, ezér' Meg te lehetsz az angol fővezér.

B. J.

* A honvéd huszártisztek lovasjátéka

Bár esett egész nap az eső, mégis megtartották tegnap a honvédhuszártisztek lovasjátékukat és pedig szép előkelő közönség előtt. Delután két óraker vette kezdetét a játék programja legényeségi karoussellet. A közönség, melynek nagyrésze csak szóbeszédből ismeri a katona élet szigorú pedánságát s azt is inkább a kellemetlen oldaláról, igaz gyönyörrel szemlélhette a pompásan beöltözött csapat rendkívül ügyes mutatványait. — Azok a szemre való, ügyes magyar fiúk olyan dolgokat produkáltak, hogy igazán becsületökre vált. A csapatfejlődések különböző fázisai, a lovaglás iskolájában a tökéletes jártasság, a huszárruhám mind-mind az újdonság ingerével hatottak s a mikor két csapat bevégezve mutatványait szalutált a közönségnek, az igazán lelkesen tapsolta meg. A 2-ik pont a díjlovaglás, a 3. pont a tisztí díjgratás a 4-ik a Jeu de Barre svégül a tiszti carossel volt. A díjlovaglásnál huszártiszteink lovagló iskolájának fess voltáról, a díjgratásnál a tisztek merészségéről a Jeu de Barre-nál lovaglási végtelen ügyességükről nyertünk teljes képet. Közben volt legénységi díjgratás is, melynek díjait a város fedezte. A lovasjáték egész teljességében kitűnően sikerült, melynek rendezéséért a honvéd huszárezred tisztí karát csak elismerés illeti. Este az Angol Királynőben nagy bankett volt, melyen számos felköszöntő hangzott el.

* Az igazságügyminiszter a díjnyok érdekében, Többször tanujélet adta már Ploz Sandor igazságügyminiszter annak, hogy

az ő resosztjában dolgozó napidijasok érdekeit szíven viseli s minéden lehetót elkövet helyezték javítása érdekében. Ujabban is rendeletet bocsátott ki az egyes járásbírókhoz vezetőihez valamit az irodaigazgatókhoz, melyben tudatja, hogy minden olyan napidijas, ki naponta 20 oldalnál többet másol, a huszon felüli oldalakért 10 fillér külön díjazásban részesítendő. A kezeléshez beosztott napidijasok már a 15-ik oldal után lesznek honorálva. A rendelet még több aprólékos dologról megemlékezik, melylyel az igazságügyminiszter azt akarja elérni, hogy a szorgalmasabbak, munkájukért és szorgalmukért méltánylásban részesüljenek s miután ezekről kimutatás is fog felterjesztetni bizonyos időközökben: az esetleges ki nevezéseknél is előnyben részesüljenek.

* Bizottsági ülés. A debreczeni ev. ref egyház tanácsstermében 1900 évi ápril. hó 9-ik napján d. u. 3 óraker tartandó gazd. biz. ülés lesz. Tárgy: folyó ügyek.

* Elhalasztott hangverseny. A Blaha Sárika és Beck hangversenyét mára jelezte a rendezőség. Mint ujabban értesülünk, a hangversenyt elháríthatlan akadályok miatt később meghatározandó időre elhalasztották.

* Vadászat a háztetőn. Pigler Lajos és Kányasi György foglalkozasukra nézve a kényesprős nemes mesterségét folytatják, de jó pénzért szívesen vállalkoznak másra is. Így tegnap reggel vadásznak állottak be és a Bika szálloda tetőzetéről egész kedélyesen puffogtatták le a galambokat. Az ott álló rendőr kérdésre azt felelték, hogy ók 30 korona díjat kapnak, ha a már nagyon is elszaporodott galambokat kiirtják. A rendőr azonban nem vette tréfára és feljelentette a galamblovászokat.

* A Zenede hangversenye. Tegnap tartotta a zenede igazgatósága szokásos házi hangversenyt szép számú és distingvált közönség előtt, mely lelkes tapsal jutalmazta az előadók művészetét. A műsor első száma Dvorák 46. mű. Szilv tánczok. Zongorán négy kére előadták: Mayer Palma és Hirschfeld Erzsí, előadásukat zúgó tapsvihar jutalmazta, a mely után Kacsó Gizella lépett az emelvényre, és kitűnő precizitással énekelte Ivánfi-Greizinger három dalát, a melyért a hálás publikum szintén zajosan magtapsolta. Ezután ismét zongoraszám következett. Békési Anna adta elő Jensen egy szerzeményét. Most következett Wespreny Andor hegedűjátéka, ki kitűnő játékaival annyira elragadta a közönséget, hogy a kis művészt ötször hívták ki.

Goldstein Jolán énekszámát következett ezután, ki egy olasz népdalt és utána Sztojanovics «Ninon» operájának bordalát énekelte oly hatással, hogy a közönség zajos tetszésnyilvánulására a bordalt megismételte. Majd 5 percz szünet Bethoven Sonatáját adta elő zongorán Winkler Luiza. Utána Darvas György Seitz növendék verseny I. és II. tételét adta elő.

Szabó Margit éneke volt a műsor 8-ik száma, a ki Braga G. Serenádeját adta elő hegedű és zongora kísérettel, és a kit az emelvényre léptekor óriási tapsvihar fogadott és csokrot kapott, a mire igazán szép énekével rá is szolgált. Vegül Márkus Irén adta elő Rubinstein Románját, mire a hangverseny, mely a legkitűnőbbben sikerült, 1 óraker véget ért. (G. H.)

* Uj gyorsvonatok. A majus elsején élebe lépő vasuti új menetrend két igen kedvező új gyorsvonati közlekedést létesít. — Az egyik Budapest—Debreczen, a másik Budapest Nagyvárad között. Az első Budapestről indul reggel 7 óraker, és 11 óraker érkezik Debreczenbe; onnan délután 4 óraker indul s a fővárosba este kilenczedfélker érkezik. A má-

modik reggel 6 óra 30 perczkor indul el a fővárosból és 11 óra 42 perczkor Nagyváradon van, onnan déután 3 óra 48 perczkor indul Budapestre, ahová 9 órákor érkezik meg.

* **Aki hamis pénzben utazik.** A budapesti r. kapitány tegnap sürgős táviratot küldött a debreczeni rendőrséghez, a melyben arról értesíti, hogy Vitale Salvatore nevű csaló most hamis olasz pénzek beváltásában utazik. Tegnapelőtt N. Váradról az ottani rendőrség jelentése szerint Debreczenbe utazott s a bpesti r. kapitány azért kért sürgős nyomozatot. Ha Vitale Salvatore csakugyan itt tett kísérletet hamis olasz pénzzel, aki tud róla, szolgálatot tesz vele a közbiztonságnak, ha nyomban felvilágosítja a rendőrséget.

* **Elveszett egy szerb pénzc.** — A belügyminiszter országos közövésezt rendelte el egy bécsi szerb kir. pénzügyőrnek. A dolog a bécsi szerb kir. követség kérelmére történt, mely a közös külügyminiszterium útján intézett megkeresést a magyar belügyminiszterhez. A szerb pénzc. Markovics Zsivánnak hívják s az Ossipavnicza Semendria kerületbe való. Még január 27-én ismeretlen okból elhagyta állomását s a zabreskal pénzügyi kerületben levő karálai állomásról Magyarországra szökött. A szerbek nem sajnálnak magát a pénzc. ügyört, hanem a hivatalos felszerelése után bántódnak. Ezt ugyanis a pénzügyör magával hozta. Áll pedig a szerb pénzc. teljes felszerelése a következőkből: Egy hosszú Martini-féle löfegyver, egy oldalfegyver, oldalfegyverszif, tölténytárka, sapka, zubbony, keknadrág, egy pár csizma és egy pár csizma és egy pár alsó ruha. A belügyminiszter felhívja az összes magyar hatóságokat, hogy ha előkerül a szerb pénzc, szólítsák fel a felsorolt tárgyak beszolgáltatására, mert azok a szerbek tulajdonai.

* **A pocsoja mint a hajléktalanok menhelye.** Vaczi Samu szoboszlai embernek is furcsa gusztusa van. Tegnap bejött Debreczenbe s minden pénzét elitta, mert abban az ostoba meggyőződésben volt, hogy ha nála talál maradni egy pár krajczér, kirnbolják. — Erősen bekapolva aztán egy pocsojába került ahol a puha sarréteget, pehjes derékujjnak gondolta s alaposan el helyezkedett benne. — Egy rendőr vonszolta ki onnan. De a jóakarai Vaczi Samut éktelen dühbe hozta, neki támadt a rendőrnek, fojtogatta s le akarta harapni a kezét, amiért megháborgatta. — Vaczi Samut mégis bevitte valahogy a rendőrséghez, s hol első pillanatban azt hitték, hogy valami sarból vagy agyagból készült bab botlik eléjük. Mem volt azon egy darab hely se arczán, se kezén, se ruháján, amelyet vastag sarréteget ne takart volna. A hajléktalan Vaczinak aztán adtak hívős hajlékot, de furdóval a legjobb akarat mellett sem szolgálhattak neki.

* **A tolvaj bizalma.** Igaz történet amely tényleg megesett. A dolog első fele nem is új, mert olyat olvastunk már éleczlapokban. A védőügyvéd oly szerencsésen véd egy gazember tolvajt, hogy azt a bíróság fölmenni. A tolvaj kiszabadulása után fölkeresi az ügyvédet, hogy személyesen ismerője halálát és mikor a tolvaj eltávozik az ügyvéd lakásából, észreveszi, hogy kliense elemelt min ent, ami elemelhető. Most is úgy történt egy ismerős ügyvéünkkel, akki azonban elég szerencsés volt, hogy elcsipje a tolvajt és most érte csak a legnagyobb meglepetés. A tolvaj ur a börtönből levelet irt a védő ügyvédjének, amelyben fölkeri, vállalná el a tolvaj védelmet a bíróság előtt. Ez a tolvaj

kétség-elekül elérte a legnagyobb recordot a tolvaj szemtelensége terén, de ezáltal csalódott mert, mert kriminalista visszatartotta a fölajánlott védelmet, mmihez bizonyára erős lelki elhatározásra volt szüksége.

* **Rendört akart ölni.** Nagy Mihálynak a vasárnap szentségére nagy velt a virtusága. Vaahogy a fejébe szállt a kábitó ital és az utczán járók-löket inzultálta. Mikor legforgalmasabb volt a korzó, uri nőket állított meg belekötött mindenkébe s mikor a nép rendörhöz folyamodott segítségért, éktelen dühbe jött, kirantotta a bicskáját s nagy hangon kiabálta: „hol az a rendör, hadd ölöm meg, hadd hasítom ki! Nagyban olyan nagy vol a virtus, hogy egy rendör nem boldogult vele s kettőjének is ugyan idejébe került, míg ártalmatlanná tudták tenni. Nagy az éjszakra nagyon szivesen látott vendége volt a rendőrségnek.

* **Salamoni ítélet.** A nánási bíró előtt két aya áll. Panaszolja egyik a másikat. — Huncutnak mondott — szólt az egyik. — Zsiványnak titulált — kontrázott a másik.

A bíró csöndesen pödörgeti a bajuszát s úgy mondja: — Sose böstörködjenek keetek; hátha mindkettőjüknek igaza van.

* **A honvéd lovassági felügyelő uton.** Klobucár Vilmos altabornagy, magyar kir. honvédlovassági felügyelő Debreczenbe érkezett a honvédszázarság megszemlélésére. Megelőzőleg Gyulán és Nagyváradon járt.

* **A bösztörményi papválasztás.** Evref. egyháztanács gyűlés volt f. hó 1-én vasárnap. Egyhangulag elfogadta az egyháztanács a Hegedüs István építész által a központi leányiskolához készített árnyoda tervezetét s a megejtett árlejtés legutányosabb ajánlata szerint 2250 frt építési összegért Takács Imre helybeli jó nevű építésznek adta oda felépítés végett.

A megüresedett lelkészi állás ügyében a presbyterium Kovács Sándor indítványára úgy határozott, hogy egyelőre a két másod oszt. lelkészi állás szervezését függőben hagyja, csak a Nagyt. Bakóczy Janos ur elhalalozásával megüresedett lelkészi állást tölti be s ezen lelkészi állás javadalmazását 300 frttal megjavítván az esetre, ha nt. esperes urat ez állásra megnyerhetnének.

A 300 frt fizetési többletet azonban csak esperes-lelkész évezheti, ez által mintegy örök időkre biztosítani akarja egyházunk magának az esperesi székelyet.

A stóla feletti szabad rendelkezési jogot azonban az egyháztanács magának feltétlenül fentartja, oly módon, hogy ha majd a két másod osztályú lelkészi állás is szervezve lesz, a négy lelkész között a stóla — minden akadály nélkül egyenlő arányban felosztható legyen.

* **Földmondás az augsburginak.** A márcsius 16-án tartott városi közgyűlési határozatából a szerződés felmondását meg kellett küldeni az augsburgi légszeszgyár társulatnak. Ennek a határozatnak tegnap eleget tettek. A felmondás szabályszerűséggel megtörtént, amelyet a városi kiadó a felmondás vételet igazoló vetv becsatolása mellett jelenti be a tanácsnak.

* **Gyónatkiérő szerencsétlensége** Gáspár Károly vonatkisérő szombaton kavics vonattal ment Tisza-Lökre. A vonat a nyílt vonalon megállott, hogy a kavicsot lerakják róla, Gáspár valamit sürgősen akart jelenteni a vonatvezetőnek s a még mozgásban lévő vonatról leugrott, de oly szerencsétlenül, hogy a sín közé esett és jobb vállcsontját összetörte. Kevés hja volt, hogy a kocsi kerekere keresztül nem ment rajta. A súlyos sérült Gáspárt a vonattal vissza szállították Debreczenbe s mest itt ápolják

* **Gyászjelentés.** Zagyva Imre, Zagyva Lajos nejevel Pusztai Vilmával s leányuk Bertával; Zagyva Janka férjével Taty Ferenczel s fiukkal Zoltannal a kipótolhatlan vesztesség fájdalomtól megtörve tudatjuk a felejtethetlen jó anya, anyós és nagymamának Özv. ZAGYVA IMRÉNÉ szül. Sarkady Johanna urnőnek keresztyévi türelemmel viselt hosszas szenvedése után, folyó április hó 8-án hajnali 4 órákor, életének 73-dik, özvegységének 18-dik évében történt gyászos elhunytát. Drága halottunk földi részei a f. hó 8-án hajnali 4 órákor, életének 73-dik, özvegységének 18-dik éveben történt gyászos elhunytát. Drága halottunk földi részei a f. hó 10-én délután 3 órákor, a Csapó-utcai 32-ik számú házban tartandó rövid ima után, a Kossuth-utcai c-aládi nyughelyen fognak örök nyugalomra térni. Debreczenben, 1900 április 9. Ádás emlékére!

* **Dr. Király Péter ügyvéd** lapunk munkatársa ügyvédi irodáját folyó április hó 12-én Széchenyi utca (kis-templom-utca) 19. sz. alatti helyiségbe helyezte át; ez a lakóház Kis-Uj-utca (Simonffy-utca) felől 20. számot visel.

* **Nagyot hallás.** Egy gazdag hölgy, a ki a nagyot hallás és fülzugastól O. Nicholson művészi füllobja által meggyógyult, annak — illetve intézetének — 20.000 markat ajándékozott, hogy ezen pénzből olyan süketek és nagyot hallók, a kiknek nem engedik anyagi viszonyaik, hogy a füllobot beszerezhessék, ingyen láttassanak el. Levelek czimzandók: «Institut E. W. Nicholson «Longcat» Gunnersburg, London, W. England.»

Színház.

Szombaton

A **trubadur.** Szombaton este elég szép számú közönség előtt másodsor adták A trubadurt, Verdi nagy operáját.

Bódi Ella volt ez előadásnak is és Kállay Lujza, kiemelkedő szerep vívői, sokat tapsoltak Környei és Kacsanak is, kik szintén jók voltak.

Vasárnap

délután a Bibliás asszonyt adták zsufozt ház előtt. A pikáns ízű darab tetszett a közönségnek es Perényi Margitot, meg Kállay Lujzát sokszor hívták a függöny elé.

Este színre került a »Vén bakkancsos és fia a huszár«. Fenyéri Mór, Ferenczy és Püspöky bucsuztak el e darabban. — A szép számú közönség teljes mértékben kimutatta rokonszenvet s ennek révén a sajnálkozást, melyet színházunk e kiváló tagjaival, illetve eltávozasukkal szemben érez. Mindhármán kedves alakjai voltak a közönségnek s most a mikor utoljára látuk őket színpadunkon az őszinte sajnálkozás érzésével gondoltunk az elválásra. Legrégibben volt közöttünk az öreg Püspöky baci. Jóízű, különösen a népszínművekben érvényesülő alakításai már a »regi« emberek előtt is ismeretesek s most, hogy arra szánta magát, hogy fölönk megválják, igaz szeretettel mondunk hozzá szívélyes bucsuzót.

Színházi műsor.

Hétfőn, apr. 9-én bérlet 157, szám »B« Szép Heléna. Operette 3 felvonásban.
Kedden, apr. 10-én bérlet 159, szám »C« A görög rabszolgá. Operette 3 felvonásban.
Szerdán, apr. 11-én bérlet 160, szám »A« Nóra. Színmű 3 felvonásban.
Csütörtökön, apr. 12-én bérlet 161, sz. »B« Breznay Anna és Odry Árpád első fellépésével; Az aranyember. Dráma 5 felvonásban.
Irt: Jókai Mór.
Pénteken és Szombaton április 13 és 13-én szünet.
Vasárnap, apr. hó 15-én két előadás: délután 3 órákor fülhelyárakkal: Telen, Eredeti népszínmű 3 felvonásban.
Este 7 és fél órákor. bérletszünetben; A pünkösdi királyné, Eredeti népszínmű 3 felvonásban.

Hétfőn, apr. 16-án két előadás, délután 3 órákor félhelyarokkal: Kurucz-furfang. Énekes színű 3 felvonásban.

este 7 és fél órákor bérlet 162. szám. v. C. Pataki Béla első fellépésű: Próbaházasság, Énekes bohózat 3 felvonásban. Irta; Gerő Karoly.

IRODALOM.

Magyar Lányok a címe annak a hetilapnak, mely a fiatal lányok olvasni valóinak kérdését megoldotta. Alkalmasabb és jobb olvasmányt nem adhatunk a serdülő leány kezébe. Azoknak a nevelő, a kik tanulságosat és gyönyörködtetőt produkálnak hazánkban az irodalom terén, csaknem mind megtekinthetők e lapban. A legkiválóbb magyar írók segítik a szerkesztőt, Tutsek Anonát — aki a nagy lányok legkedvesebb és legszeretettebb olvasmányainak szerzője — abban a nemes törekvésében, hogy a leányifjúságot nevelje és szórakoztassa. — A M. L. minden számban közöl egy eredeti és egy fordított regényt, több elbeszélést, verseket a legjobb ismert nevű poétáktól és alapos ismeretterjesztő cikkeket. Külön kézimunka rovata van, melyben kepekkel magyarozott hasznos tanácsokat ad olvasóinak. A szerkesztő postájában minden kérdésre készséges fölvilágosítást nyújt. Negyedévre három korona. A kiadóhivatal (VI., Andrássy-ut 10.) szívesen küld ingyen mutatványszámot.

Uj Idők. Azt a titkot, hogy minő szellemi táplálék kell a művelt magyar közönségnek és minők a művész igényei, nagy folyóiratunk közül az Uj Idők találta ki legteljesebben. Herczeg Ferencz úgy szerkesztette ezt a finom képes hetilapot, hogy az krónika is, de nem unalmas elmondása az eseményeknek, regény és novella-tár is, de nem öszehalmozása a rendes irodalmi termékeknek, ismeretterjesztő is, de nem nagyképű, mulattató is, de diszkrét, valasztékos. Megérzik a folyóirat minden lapján a szerkesztő előkelő keze, munkatársai pedig a lap szelleméhez mértén csak a magyar irodalmi világ lejtárvól való. Csakugyan ilyen lap kell a magyar közönségnek, amely a saját képet, finom ízlését, művészszeretettét, magyar lelket akarja lapjában meglátni. Az a nagy szeretet, a melylyel az Uj Idők cikkeket, kepeit összeválogatja a szerkesztőség, azt eredményezi, hogy a lap minden száma vonzó, lebilincselőn érdekes. Regényeit elkapkodja a közönség és legjobb íróink sietnek nagyobb-kisebb munkáikkal első sorban az Uj Időket felkeresni. A rendes számokon kívül ad ünnepies alkalmakkal külön, gazdag mellekletekkel díszített számokat, amelyeknek műlapjai magas művészi becsükkel valósgos szalonkésségek. Hat évi pályafutása alatt ez a magyar lap lassanként kiszorítja a külföldi versenytársait s ma már minden művelt magyar családnak hűségese, élvezetet osztogató hűi vendége. Előfizetési ára negyedévre 4 korona. Kiadóhivatala Budapesten, Andrássy-ut 10. sz.

Tíz év. Az Én Ujságom, Pósa Lajos gyermeklapja, azt tűzte ki céljául, hogy magyar szívet, magyar lelket lehessen a gyermekvilágba, hogy a gyermekvilág magyarul érezzen és magyarul gondolkozzon.

Hogy mennyire felelt meg tíz év óta kitűzött céljának, mutatja azt a párját ritkító nagy elterjedés, a melynek örvend előfizetőinek száma a tízezret meghaladja. A megkezdett ösvényen halad tovább. Segítségére vannak nemes feladatának teljesítésében az irodalom jelesei.

A szerkesztő bácsi ír dalt, apró történetet, mesét, köszöntőt, imádságot, hazafias verset. Kivüle Sas Ede, Gárdonyi Géza, Sebők Zsigmond, Tabori Róbert, Rakosi Viktor, Gyarmathy Zsigané, Tutsek Anna, Murai Karoly, Gauss Viktor stb. irnak állandóan az Én Ujságomba.

Az előfizetések a következő címre küldendők: Az Én Ujságom kiadóhivatalának Budapest, Andrássy-ut 10. sz.

A Sárospataki Lapok. prot. egyházi

lapot politizálás miatt sajtóvétség címén perbe fogták. Följegyzésre méltó ez ügyben a kuria ítélete, mely a pert fölmentéssel végezte be azzal a megokolással, hogy a lap az országos törvényeket hűfelekezeti szempontból tárgyalta cikkeiben, mire joga volt. Ezzel a joggal azóta aztán a lap még bővebben él mint előbb, s ilyen tartalmu cikkei ujjabban széles körben keltenek felűnést.

Nagy ok az öröme.

— Pozsonyi tudósítónktól. —

Az öröm ragadós és így boldog vagyok, hogy néhány minden öröm nélkül való örömről tehetek tanúságot. Mindaz, a mit elmondok komoly valóság, mindegyik esetet lelkiismeretesen ellenőriztem. Maga az elmondandó dolog általános érdekű, mert az egészségről szól, a mi pedig minden mindnyájunkra igen fontos. Századunkban igen sokan szenvednek általános gyengeségtől, a mi mutatja, hogy a vér kimerült. Vérszegénység, sárgaság, idegbetegségek, reuma eredménye a vér ereje elvesztése és az ok, — a kiknek az a sorsuk, hogy e betegségekkel megküzdjenek, jól teszik, ha vérüknek megerősödéséről gondoskodnak. Mit kell tenni, hogy eredményt érjenek el. Az eszszöz elég egyszerű. A Pink-pilulát kell alkalmazni, melynek nagy a híre és a mely biztosítja a vér megerősödését. A nagymennyiségű írásbeli bizonyítvány mutatja, hogy Magyarországon szűkségtelen a Pink-pilulát dicserni. Főlsorunk néhány a Pink-pilula által meggyógyult fontos személyiséget. S vannak olyanok, kik az erősödés útján vannak látva a javulást bizalommal folytatják a Pink-pilula használatát.

— Örömmel tudatom önnel — írja Reichel H. ur Alibunarból, — hogy a Pink-pilula nagyon jó volt nekem arra, hogy beteljesülnek mind a hozzáfűzött remények.

Másrészt Kolbenhayer Vilma tanítónő, Gyón, L. P. Alsó-Dabasról kijelenti, hogy a Pink-pilula reá kitűnően hatott.

Kornett György ur földbírtokos Uj-Arad közelében, Német-Szt.-Péteren, szintén megerősült, hogy a Pink-pilula az egészséget helyreallította.

Végre Pauer István ur Pozsonyból írja, hogy jóllehet már egészséges, még folytatja a Pink-pilula használatát s még hat dobozt kér.

Mind ezek a bizonyítékok az aggodalom legyőzésére szolgálnak s buzdítói mindazoknak, kiknek vére gyenge s kiket ezáltal betegség támadott meg. Ezek után haladék nélkül fogják alkalmazni a Pink-pilulákat.

A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerárban, Budapest, Király-utca 12.

KÖZGAZDASÁG.

A magyar-ipar és az osztrák-eszredes ur.

Mialatt a magyar társadalom igazán lélekemelő tevékenységet fejt ki szerte az egész országban, hogy a mi szegény iparunkat mely a támogatásra oly nagyon rászorul, föllendítse s mialatt a magyar társadalom dicséretes mozgalmat indított, hogy a magyar ember lehetőleg magyar ipari terményekből fedezze a szükségletet, azalatt a közös ármadában akadt egy főrangú tiszt, aki meg hadat üzent a magyar sörnek.

Ebben a dologban az a nevezetes, hogy az illető katonatiszt magyar területen működik levén ő a brucki téparancsnok s így hát magyar földön akarja boycottálni a magyar sört. Elrendelte, hogy — micsoda jogon nem tudják — hogy a brucki katonai tábor kocsmárosai többé ne merjenek magyar sört mérni. Elrendelte — mi okból, azt se tudjuk — hogy az illető kocsmárosok csakis schwechati sört áruljanak.

Igy adja ezt hírül a Mosonvármegye című magyar-óvári lap.

Ha a hír valóak bizonyult — és kétsékedni benne semmi okunk nincs — reméljük, meg fogják értetni az arra illetékes körök a brucki téparancsnokkal, a ki nemcsak az osztrák császár, hanem a magyar király szolgálataiban is áll, hogy nagy tévedésben él, ha azt hiszi, hogy ő megtorlás nélkül követhet el ilyen báráskodást, melynek magyarellenes tendenciája nyilvánvaló.

A Mosonvármegye közleményéből átveszük a következőket.

Mosonvármegye egy határszéli községében el van tiltva magyar gyártmányu sört árusítani. De ez még nem elég. A rendelet akként hangzik, hogy ugyanott csak a «schwechati», tehát Ausztriában gyártott sört szabad és kell fogyasztani.

A rendelet a Bruckujfalu község határában fekvő, ugynevezett «brucki katonai tábor» összes kocsmárosainak szól: kiadta pedig Ther Ottó cs. és kir. ezredes és brucki téparancsnok.

Tehát Magyarországon tilos a magyar gyártmányu sörnemeket árusítani. Egy tekintélyes állást betöltő, katonai személyiség hatalmi szava korlátokat szab saját hazájában — a magyar iparok!

A katonai téparancsnok nagy ur és befolyásos egyéniség a táborban. Szava, rendelkezései majdnem korlátlan hatalom kifo-lyása. Épen ez adja meg kijelentésének fontosságát. Sőt megdöbbenő a dologban az, hogy oly alarendelt egyéneknek lett az, megmasithatlan egyéni akarata gyanánt kifejezésre juttatva, a kik teljesen tőle függenek. A kiknek ő felmondhat, a mikor csak akar. Ezek tehát föltétlenül teljesíteni kötelesek akaratát.

Az ellen senkinek sem lehet kifogása, ha a vendéglők mindegyike ott vásárolja sörét a hol akarja. Abban sem találnának gancsolni való, ha esetleg kizárólag — de minden kényszer nélkül — osztrák sört fogyasztanának.

De hogy egy tekintélyes állású egyén, hozzá meg a közös hadsereg egy magasrangú tagja, hatalmát és tekintélyét a magyar ipar hátrányára és az osztrák sörtermelés javára érvényesítse, ehhez a közvéleménynek, a magyar államnak és a társadalomnak is van hozzájárulása.

Nem ismerünk oly magas állású egyéniséget széles hazában, a kiknek elég hatalma és csak némi joga lehetne a magyar söripart — saját hazájában — a versenyből kizárni. A ki megtorlatlanul üzhetne oly politikát, mely egyenlő iparunk bojkottálásával.

Vatuki ellenérv gyanánt felhozhatja, hogy hiszen az elmúlt évben is kizárólag a magyar-óvári, tehát a magyar sört lett árusítva a katonai táborban? Igen ám, csak hogy ezen sörnem a magyar pénzügyminiszteriumtól kivételos elbánásban részesült és nagyon tekintélyes söritaladó leengedést élvezett. És ez helyén való és méltányos is volt. Mert az osztrák határszélen fekvő katonai tábor vendéglősei csak ekként voltak képesek az osztrák kocsmárosokkal versenyezni, a kik a sört 5 frttal olcsóbban vásárolták. Mert Ausztriában a sörfogyasztási adó akkor még behozva nem volt, sőt most is oly jelentéktelen, hogy alig jöhet számba. Minthogy pedig a magyar pénzügyminiszter csak magyar gyártmányu sörnek adhatott kedvezményt, akként lett a magyar sör a múlt évben becézgetve.

A magyar államtól nyert kedvezmény mellett, a magyar-óvári, Frizyes főherceg ő fensége maga tulajdonát képező sörfőzde is jelen ékényen olcsóbb áron szállította a sört a táborba. Ehhez valószínűleg nagy mérvben járulhatott azon törekvésük, hogy az osztrák importtal — legalább Mosonvármegyeben — versenyképessé tegyék. Hogy mily diplomatikus cselekedés rejlik abban, ha egy cs. és kir. ezredes kizárja a versenyből egy főherceg sörgyártmányát — talán csak pusztán azon okból, mert az a gyártmány magyar — nem tudjuk, sőt kutatni nem is szándékunk. Ezt végezze el a fenséges ur Ther ural az ezredessel.

Az Első Magyar Általános Biztosító-Társaság április 5-én tartotta közgyűlését gróf Csekonic Endre elnöklése mellett. Az igazgatóság jelenti, hogy a biztosítási üzlet általában nyereséggel záródott. Az elemi biztosítási ágak közül ezuttal a tűz és szállítványbiztosító üzlet volt legkevesebbé kedvező. De, valamint a biztosító üzlet egész vonalán folytonos volt a társaság fejlődése, ebben az üzletágban is örövendetes mozzanat az, hogy a tűz és szállítványi díjbevételek az 1898-iki 12,866,869 korona 90 fillerről 1899-ben 13,503,409 koronára 7 fillérre emelkedtek. A tűzkarok azonban annyira igénybe vették a tekintélyes díjbevételeket, hogy e régebbin hasonlajónak bizonyult üzletágban ezuttal számításba vehető nyereséget elérni nem lehetett. A jégbiztosító-üzlet végre az 1899-ik évben kivételesen nyereséget hozott; ez azonban csakis annak köszönhető, hogy 1899-ben rendkívül csekély volt a jégverések száma. A jégbiztosító-díjbevételek 1899-ben szintén növekedett amennyiben 5,054,503 korona 23 fillér magas-ságot ért el, ami az előző évihez képest 1,001,925 korona 33 fillér gyarapodás. Az életbiztosító üzletágban az új szerzemény 1899-ben 41,760,304 korona 61 fillér volt; a biztosított tőke állománya pedig 253,652,080 korona 34 fillérre emelkedett, vagyis 120,136,710 korona öszeggel haladta túl az előző évi állományt. Az életbiztosító díjtartalékok ma már 71,559,569 korona 67 fillérre rúgnak, a viszontbiztosítások nélkül. E hősegek tartalekolás mellett az 1899 évi tiszta nyereségül az életbiztosító üzletágban 977,832 korona 52 fillér összeget sikerült elérni. — Javaslója az igazgatóság, hogy az elért 996,786 kor. 18 fillér tiszta nyereségből fizetessenek ki az életbiztosítottak nyereséményrészül 435,135 k. 92 fillért, az igazgatósági nyeresémény osztalékra 59,807 korona 17 fillért, a tisztviselők nyeresémény-osztalékára 29,903 korona 58 fillért, a tisztviselők nyugdíjalapjára 19,935 korona 72 fillért, osztalékul pedig minden egész részvény után 150 koronát. A fennmaradó 2003. korona 79 fillért külön tartalékláprá vezetik. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette s a fölmentvényt megadta. Végül megválasztotta a közgyűlés választmányi tagokul gróf Korniss Károlyt, Thuróczy Györgyöt, a felügyelő-bizottságba pedig Burchard-Belaváry Konrádot és Nemeth Tituszt.

CSARNOK.

Egy levél Lussinpiccoloi naplóból.

Írta: **Zivuska Andor.**

(Folytatás.)

A hullámok egyre nőttek. Amint mélyebben és mélyebben jutottunk ki a nyílt vízre, azoképp növekedett az fokról fokra. Mind szélesebb és szélesebb hullám gördült aláink magasra emelve hátával az Yachtot.

Egyszerre egy nagy, széles taraju hullám ütődött hozzánk, széles hab-fodra ácsapott a yachton s végig zubant rajtunk. Hideg volt nagyon, mint a halál érintése.

Akaratlan Marianra néztem. Sappadt volt szegény nő. Szemeiben égett ugyan még a határozottság fénye de hangjai remegtek.

Tennek kell valamit érzem, keze melletttem pihent a padon, észrevétlen megfogtam és gyöngéden megszorítottam.

Marian arca halovány piros lett. Megértett.

— Mindenkinek szabad ezen a Yachton rosszul lenni, egyedül nekünk, nekünk magyaroknak nem.

Ujra egy hullám gördült felénk. Ujra ácsapott egy habraj rajtunk és most bekövetkezett a félve várt negyedik tünetmája a kórnak.

Francziaországot illetően a vezető szerep, Madam Juliet volt az első aki kaptulált.

Besegítettük a ladik egyetlen szűk kajuthéba a Madamot és lefektettük.

Hogy a példa ragadós, meglehet. De

hogy sehol nem ragadósabb, mint a tengeren, bizonyos!

Nem telt bele pár perc, s minden bölgy a kajuthben volt már. Kivéve egyet a magyart, Mariant.

Sötét, komor, feketebe olvadó szürkeség borult felemre, alkonyat után járt az idő. A villám cikázó sávjai még rémesebbé, még vakítóbbá vált a bekormolt égen, s az arcok még halványabbak, még ijesztebbek lettek a percenként meg-megvillámoló fényben.

Csöndben a Yacht, mint egy koporsó. Nem veyült az elemek csatakiatásaiába emberi hang egy sem.

Hirtelen nyers, erős kiáltás zugott fel.

Asino! Asino!

A ladik hátsó végén álló vitorlás mester hangja volt ez.

Nem sok olasz tudomány tapadt ránk Lusinpiccolóban tény, de azért megérezhetjük amit jelent az a szó, meg azt is, hogy oka van, hanem, hogy mi az az ok, ami miatt a ladik végén álló mester, a ladik orrával lévő kötelekkel babráló társára így rá ripakodott — nagy hirtelen nem tudtuk felfogni. — Csakhamar azonban megértettünk mindent.

Alig hangzott el a veszélyes kiáltás ladikunk mintegy varázsütésre nagyot szökött és oldalára fordult.

Nyilvánvaló lett minden. Rosszul lett kezdve a zsinag — rosszul fordult a vitorla, s az oldalról jövő szél teljes erejével beledől a vászonba, alamerüléssel fenyegetve az erősen lebillent ladikot. Nem volt két teljes ujjnyira kinn a vízből egyik oldalt a párkány.

Szőrnöyű érzés markolt sziveinkbe. Másfél ujjnyi deszkával lenni elválasztva a mélyről, másfél ujjnyi deszka! amit az első szerencsétlen hullám átönt s akkor le merülünk mint egy kavics, mint egy léket kapott fazék.

Az arcokból elmenekült a vér, a szivek megszüntek dobogni, — az árcocnyiszorgott csak.

Sok bolond borzalmas gondolat nyargalta be perc alatt fejünket. Mivel pedig az a sok rémes, bolond eszme, ami csak megszületett agyainkban, mind szóvá akart fakadni, elmerem mondani, hogy az igazi erős félelem palasztja nem a sappadt arcú hallgatókat, hanem a szót, a beszéd.

Oh! mint feszítette valami láthatatlan belső erő keblünket, hogy szóljunk, bármit is csak szóljunk!

— A szó balzsam — sugta valami titkos szólam. — a hallgatás szinpad!

Valóban elviselhetetlen ónsulynak tünt fel a hallgatás egyszerre.

Az egész társaságon látszott, hogy küzd magával.

Végre is győzött a belső kényszer. A nagy Norddeutsch volt az első, aki lerázta válláról a hallgatás ónsulját.

— Kálvinista vagy k — szólt megilletődéssel telt mély hangon — ha az van praedestinálva rólam, hogy ágyban leljem meg a kasszás, akkor . . . a többit elköhögte.

Mély csend követe a Német szavait.

A vitorla mesterek némán szó nélkül buzták, ki duzzadt karokkal, erőlködéstől eltorzult arcaival a zsinagot, küzdve a vissza fordítani szándékolt vitorlát hatalmasan dagesztó szélel.

Halványan iltünk mi, megtompult ideggel, megszübbadt tagokkal.

Ujra megszólt egy hang. A Norddeutsch mellett ülő cseh fiatal ember kezdett monológba.

— Bolondság! — szólt ritkás szöke bajuszát megsimogatva — bolondság csakugyan! — sertő, metsző cinizmus csengett szavában. — Születésemkor kis hijján bele fultam fűrésztő vízembe, Gyűlöletből nem is ittam vizet, mióta csak ösmerem az eszem, és most . . . hm! hm! Bolondság csakugyan! — Elnevette a végét — senki sem nevetet utána.

Ujra csönd borult ránk. Egyszerre mély sóhajtás halatszott. A kissé hizott Smiet papa a jó öreg becsi Spiez bürger sóhajtása volt ez. — Ami engem illet — bölöngata fejével az öreg — hat az engem illet, engem, engem illet! hanem a család?! . . . Az utolsó szók-

nál nagyon elszintelenedett a hangja, — kihuzott a hátsó zseibeiből egy terjedelmes fehér zsebkendőt, és sokáig törölgette a szemét vele.

Marian nem szólt még csak meg, én, de mi tagadás benne nagyon gyötörte, a mi torunkat, is valami. A mi keblünket is mardosta a vágy, a mi ajkunk is szólani akart minden áron. Erős-n össze kellett szorítani a száunkat, hogy ki ne sikamoljon egy meggondolatlan szó rajta.

Mindenki szólhat ezen a Yachton, csak mi magyarok nem!

Egy szó! Egy mondas — ami csak halvány jelét is adna a félelemnek, guny fegyver lenne ellenünk, ha partot érünk!

Igy gondolkozott Marian is én is s öszszebirtuk szorítani ajkunkat a tolakodó szó előtt és némán maradtunk.

Tíz perczig tarthatott ez az örökké valóságnak tesző helyzet, amíg, hogy úgy mondjam — Neptun és a Najádok előszobájában éreztük magunkat.

Tíz perc után meg változott minden. A szél tüdeje kifaradt, az orkan megcsendesült, a vitorla zsinag engedett, a ladik visszabillent, az eső megállt, a villám tüzes szekere odább nyargalt, a dörgés távol mormolt, — elvonult a vihar.

— Vége köv. —

כשר של פסה

A közelgő

izr. husvétii ünnepekre

üveg-, porcellán-, zománczott edényeket és mindenféle

evőeszközöket

ajánl

KASZANYITZKY ENDRE,

Debreczen, Piacz-utca 57. szám.

Vidéki megrendelések a legnagyobb figyelemmel teljesítetnek.

Üzleti könyvek,

csinos kiállításban, erős kötésben, igen jutányosan kaphatók

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDAJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben.

